

Halachik MythBusters 2016 - I The Viability of Korbanos in the Future, and in the Present

I. Korbanot of the Future

1. Rambam More Nevuchim 3:32

latter have gradually become *an y and an y*.
Many precepts in our Law are the result of a similar course adopted by the same Supreme Being. It is, namely, impossible to go suddenly from one extreme to the other; it is therefore according to the nature of man impossible for him suddenly to discontinue everything to which he has been accustomed. Now God sent Moses to make [the Israelites] a kingdom of priests and a holy nation (Exod. xix. 6) by means of the knowledge of God. Comp. "Unto thee it was showed that thou mightest know that the Lord is God" (Deut. iv. 35); "Know therefore this day, and consider it in thine heart, that the Lord is God" (*ibid.* v. 39). The Israelites were commanded to devote themselves to His service; comp. "and to serve him with all your heart" (*ibid.* xi. 13); "and you shall serve the Lord your God" (Exod. xxiii. 25); "and ye shall serve him" (Deut. xiii. 5). But the custom which was in those days general among all men, and the general mode of worship in which the Israelites were brought up, consisted in sacrificing animals in those temples which contained certain images, to bow down to those images, and to burn incense before them; religious and ascetic persons were in those days the persons that were devoted to the service in the temples erected to the stars, as has been explained by us. It was in accordance with the wisdom and plan of God, as displayed in the whole Creation, that He did not command us to give up and to discontinue all these manners of service; for to obey such a commandment it would have been contrary to the nature of man, who generally cleaves to that to which he is used; it would in those days have made the same impression as a prophet would make at present if he called us to the service of God and told us in His name, that we should not pray to Him, not fast, not seek His help in time of trouble; that we should serve Him in thought, and not by any action. For this reason God allowed these kinds of service to continue; He transferred to His service that which had formerly served as a worship of created beings, and of things imaginary and unreal, and commanded us to serve Him in the same manner; viz., to build unto Him a temple; comp. "And they shall make unto me a sanctuary" (Exod. xxv. 8); to have the altar erected to His name; comp. "An altar of earth thou shalt make

4) Rav Kook Olat Reiyah 1:192

וערבה לך מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות. בעלי החיים, הקרבים למזבח, חל בהם עצמם התקון ע"י התעלותם להיות זבח לך, שכיון שאין בהם דעת אינם מגיעים להתעלות זו כ"אם במעשה הנעשה בהם בהעלות לך דמם וחלבם, שהם עיקר מכוון הנפש. משא"כ האדם, אשר בלבו המבין ישכיל את מעשה הקרבן ויתקרב אל ד' בדעתו. אבל לעתיד לבא שפע הדעת יתפשט ויחדר אפילו בבעלי החיים, לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי, כי מלאה הארץ דעה את ד', וההקרבה שתהיה אז של מנחה, מהצומח, תערב לך כימי עולם וכשנים קדמוניות.

6) Sefer Hamanhig rosh chodesh

ט) ראשי חדשים לעמך נתת זמן כפרה, ששעיר ראש חדש היה מכפר על טומאת מקדש וקדשיו, כראיתא בשבועות מה נשתנה שעיר של ראש חדש שנאמר בו לה' אמר הקב"ה הביאו כפרה לפני על שמיעמתי את הירח, והוא שכתוב בפרשת ויהי ביום השמיני ואת שעיר החטאת וגו' ואותה נתן לכם וגו'. ושם נעשה לפניך וכו', ואל תתמה מאין [יספיקן] לנו בהמות להקריב כל הקרבנות שנחסרו מחרבן הבית עד עמוד כהן באורים והומים, שהרי הכתוב מכשר בו כל צאן קדר יקבצו לך וגו', ובקרבנות נדבה אבל קרבנות רחובה עבר יומנו כשל קרבנו מרכיבי עולת שבת בשבתו, (אב"ן):

1) רמב"ם הלכות מלכים פרק יא הלכה א

המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושנה לממשלה הראשונה, ובונה המקדש ומקבץ נדחי ישראל, וחוזרין כל המשפטים בימיו כשהיו מקודם, מקריבין קרבנות, ועושין שמטין ויובלות ככל מצותה האמורה בתורה

2) משך חכמה ויקרא הקדמה

לקו בטעם הקרבנות: המורה אמר כי הוא להרחיק לב האדם מעבודה זרה. והרמב"ן (ויקרא א, ט) וסייעתו אמרו כי הוא לקרב כל הכוחות העולמות. והוא ענין עלעקטרי רוחני, אשר בפעולות הכהן עשה גבוהות בעולמות שונים כידוע. ואולי יש להכריע, כי קרבנות במה הם רק להרחיק עבודה זרה מלבבות עם ישראל, לכן צוה כי יקטירו לשם שמים. לא כן קרבנות בית המקדש - המה ודאי לקרב העולמות ולחבר דודים... ומקור לזה הא דתנן ריש פרק פרת חטאת (זבחים ק"ג, א): אין ריח ניחוח בבמה קטנה. הרי קדשי במה אינם לריח ניחוח. ובוה יובן הא דאמר רב נתן (נדרים כב, א): הנודר כאילו בנה במה (והמקיימו כאילו הקריב עליו קרבן). היינו שבמה היא לגדור עצמו מעבודה זרה.

3) Michtav M'Eliyahu 4:174

והרמב"ם כתב עוד (במורה נבוכים שם פרק מו) ששעירי חטאת באים לכפר על "וישחטו שעיר עזים", היינו חטא מכירת יוסף; והענין שגדר הקרבן הוא כעין רפואת הנפש שצריכה לרדת לעומק, ובדקי דקות עדיין שורש חטא זה קיים, והרפואה צריכה להיות בשורש החטא דוקא.

ב

יצרא דעבודה זרה

אבל יש להוסיף שהדבר עוד הרבה יותר עמוק מזה. ידוע שכל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו (סוכה נב). וכבר כתב הרמב"ם (ריש הלכות עבודה זרה) שהתחלת ענין עבודה זרה היתה בטעות דקה מאד בעבודת ה'. (עיין מה שכתבנו בזה בכרך זה במאמר "יצר הרע דעבודה זרה"). ועד כמה היתה הטעות דקה מן הדקה אפשר לראות מזה ש"אף אנוש מן הטועים היה" (רמב"ם שם) והרי אנוש, הדור השלישי לאדם הראשון, היה מהשלשה שגולדו בצלם ודמות (בר' פ' כג). וכבר ביארנו בענין מנשה רב אשי (עיין בכרך זה, מאמר "סוד התיקון שבגלות") שהיצר הרע של עבודה זרה היה לפי גדול ההשגות הרוחניות שבתקופה ההיא.

ודבר זה מפורש בגמרא (יומא טז: סנהדרין טו). שכאשר ביטלו אנשי כנסת הגדולה את היצר הרע של עבודה זרה "נפק כגוריא דנורא מבית קדש הקדשים. אמר להו נביא לישראל היינו יצרא דעבודה זרה". והנה פלא הוא ואין להבינו, איך זה יצא יצרא דעבודה זרה דוקא מבית קדש הקדשים, שהוא עיקרו ולבו של בית המקדש? אלא הביאור כנ"ל, שיצר זה שייך דוקא במדרגות גבוהות. וכן מה שנדמה להם "כגוריא דנורא", היינו בצורת גור אריה של אש, מרמז שיצר זה בא דוקא מהתלהבות בעבודת ה' ומטעות

נמצא שגדולי ההשגה הראויים לבית המקדש והשראת השכינה הם אשר צריכים לקרבנות שהם כתריס בפני עבודה זרה כמו שכתב הרמב"ם, ועלינו לצפות מתי נגיע שוב לדרגה זו של בית המקדש, רוח הקודש ונבואה.

ואף אם כרוכה בה הסכנה של טעויות כנ"ל, הלא אז תתחדש גם עבודת הקרבנות שתגן עלינו מסכנה זו.

II. Korbanot of the Present

11) משנה מסכת עדויות פרק ח משנה ו

אמר רבי יהושע שמעתי שמקריבין אף על פי שאין בית ואוכלים קדשי קדשים אף על פי שאין קלעים קדשים קלים ומעשר שני אף על פי שאין חומה שקדושה ראשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבא:

R. JOSHUA SAID: I HAVE HEARD THAT SACRIFICES MAY BE OFFERED EVEN THOUGH THERE IS NO TEMPLE, AND THAT THE MOST HOLY SACRIFICES³⁷ MAY BE EATEN EVEN THOUGH THERE ARE NO HANGINGS, AND THE LESSER HOLY SACRIFICES³⁸ AND SECOND TITHES EVEN THOUGH THERE IS NO WALL;³⁹ BECAUSE THE FIRST SANCTIFICATION⁴⁰ WAS VALID BOTH FOR ITS OWN TIME AND FOR THE TIME HEREAFTER.

12) רמב"ם הלכות בית הבחירה פרק ו הלכה יד

כל מקום שלא נעשה בכל אלו וכסדר הזה אין קדוש גמור וזה שעשה עזרא שתי תודות זכרון הוא שעשה לא במעשיו נתקדש המקום שלא היה שם לא מלך ולא אורים ותומים, ובמה נתקדשה בקדושה ראשונה שקדשה שלמה שהוא קידש העזרה וירושלים לשעתו וקידשן לעתיד לבא.

+/השגת הראב"ד/ בקדושה ראשונה שקדשה שלמה. א"א סברת עצמו היא זו ולא ידעתי מאין לו ובכמה מקומות במשנה אם אין מקדש ירקב ובגמ' אמרו דנפול מחיצות אלמא למ"ד קדושה ראשונה לא קדשה לעתיד לבא לא חלק בין מקדש לירושלים לשאר א"י ולא עוד אלא שאני אמר שאפילו

לרבי יוסי דאמר קדושה שנייה קדשה לעתיד לבא לא אמר אלא לשאר א"י אבל לירושלים ולמקדש לא אמר לפי שהיה יודע עזרא שהמקדש +ירושלים עתידים להשתנות ולהתקדש קידוש אחר עולמי בכבוד י"י לעולם כד נגלה לי מסוד ה' ליראיו לפיכך הנכנס עתה שם אין בו כרת

הלכה טו - לפיכך מקריבין הקרבנות כולן אע"פ שאין שם בית בנוי, ואוכלין קדשי קדשים בכל העזרה אע"פ שהיא חריבה ואינה מוקפת במחיצה ואוכלין קדשים קלים ומעשר שני בכל ירושלים אף על פי שאין שם חומות שהקדושה ראשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבא.

13) עזרא פרק ג - (1) מיום אָהָד לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַחֲלוּ לְהַעֲלוֹת עֹלוֹת לַיהוָה וְהִכַּל יִקָּן לֹא יִסָּד:

14) משנה מסכת פסחים פרק ז משנה ב - [*] אין צולין את הפסח ולא על השפוד ולא על האסכלא אמר רבי צדוק מעשה ברבן גמליאל שאמר לטבי עבדו צא וצלה לנו את הפסח על האסכלא

משנה ו - [*] נטמא קהל או רובו או שהיו הכהנים טמאים והקהל טהורים יעשה בטומאה נטמא מיעוט הקהל הטהורין עושין את הראשון והטמאין עושין את השני:

15) משך חכמה ויקרא הקדמה

ובזה נתגלה לי סוד במה שחדש רבינו חיים כהן במגילה דף י, א, למאן דאמר לא קידשה לעתיד לבא, מכל מקום בבמה אסור להקריב, יעוין שם. משום דאנשי כנסת הגדולה בטלינהו ליצרא דעבודה זרה (יומא טז, ב), אם כן תו אין צורך להקריב בכמה לגדור העם מעבודה זרה, ואין חפץ להשם בבקר וצאן בכמה שאינם לריח ניחוח, רק בשביל להגדירם שלא יקריבו לעבודה זרה. אם כן, תו כי בטלה יצרא דעבודה זרה אסור להקריב

16) עזרא פרק ב (סב) אָלְהָ בְקִשׁוּ כְתָבְכֶם הַמְתַּנְחֶשִׁים וְלֹא נִמְצְאוּ נִיגְזָלוּ מִן־הַתְּהִלָּה:

17) ויקרא פרשת בהר - בתקותי פרק כו (לא) וְנָתַתִּי אֶת־עָרֵיכֶם תְּרָבָה וְהַשְׁמֹתִי אֶת־מִקְדָּשֵׁיכֶם וְלֹא אָרִיחַ בְּרִיחַ נִיחָחְכֶם:

I will lay your cities waste and make your holy places desolate, and I will not partake of your pleasant fragrances

18) רמב"ם הלכות קרבן פסח פרק י הלכה יא

כשאדם אוכל את הפסח חותך הבשר ואוכל חותך העצמות מן הפרק ומפרקן אם רצה, וכשיגיע לגיד הנשה מוציאו ומניחו עם שאר הגידים והעצמות והקרומות שיוצאין בשעת אכילה, שאין מנקין אותו כשאר הבשר ואין מחתכין אותו אלא צולין אותו שלם, ואם חתכו חתיכות חתיכות כשר הוא שלא יחסר אבר, +/השגת הראב"ד/ כשאדם אוכל את הפסח וכו' עד העצמות והקרומות. א"א בחזי ראשי אין איסור גדול מזה שיעלה הפסח עם גיד הנשה ועם ... ואם אוכה ואוכל פסח ויביא לפני כזה הייתי חובטו בקרקע לפניו. +

19) דברים פרשת ראה פרק יב

(ה) פִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יִקּוּק אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם לְשׁוּם אֶת־שְׁמוֹ שֵׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבַאת שְׁמָה:

רמב"ן - ובספרי (ראה ח), תדרשו, דרוש על פי הנביא, יכול תמתין עד שיאמר לך נביא, ת"ל לשכנו תדרשו ובאת שמה, דרוש מוצא ואח"כ יאמר לך נביא, וכן אתה מוצא בדוד וכו'.

HaEmek Daver

צ"כ ונ"מ אינו מתחיל אלא שומם : י"א ארית בריח ניחוחם - דלע"ג דהמקדש שומם מנ"ל אפטר דישטר - המזבח במקומו ולבקריו עליו - וכמו שהיה באמת במזבח בית שני - דמתן הכהן הכיף על הכהן כיסר שזו מנחם הסיכל ונכנס המזבח - היה עוד כמזבח קיים וסקריבו עליו פסחים כדל"ה בסנהדרין פ"ח טע"ו לו מעבדין את פסחם בשביל פסחים מנ"מ לא לריח ונ"ו - אבל רק פסחים הקריבו דלא כמיב ציה ריח ניחוח משל"כ כל הקרבנות כתיב ריח ניחוח במסלה כפ' ויקרא ד' ל' ונכנסו כפ' קמה י"ח י"ח ומעשר ה"ה ככבוד - פ"ט לא הקריבו במזבח כפ"ק משום דכתיב ולא לריח בריח ונ"ו (א) - וע' מש"כ עוד כזה כפ' דברים פ"ז כפ' שמואל את חודש האביב: (לב) והשמואל אני את הארץ - מדעת ישראל

Halacha 11

When a person partakes of the Paschal sacrifice, he should cut off the meat and partake of it. He may cut off the bones at the joints and separate them if he desires. When he reaches the sciatic nerve, he should remove it and place it with the remainder of sinews, bones, and membranes which are removed at the time of eating. It is not removed previously, as is done with regard to other meat. The Paschal sacrifice should not be cut into pieces before it is roasted. Instead, it is roasted whole. If it was cut into pieces, it is acceptable, provided it is not lacking a limb.'